

EXPERIMENTEN (Cursus)

19 oktober 1961

Goedenavond vrienden,

Wij zijn dan bijeen om ook dit jaar de cursus voort te zetten. Ik neem aan dat u in de gelegenheid bent geweest om kennis te nemen van een cursusles die al elders is gegeven. Dan heeft u waarschijnlijk ook daarin reeds gezien dat wij er op het ogenblik prijs op stellen wanneer u tot groepsactiviteiten overgaat. Ik wil proberen u duidelijk te maken waarom.

U zult zich herinneren dat de Orde op zich zelf het gebruik van kruis-en-bord ontraadt, dat zij tegen experimenten over het algemeen gekeerd is. Wanneer u begint te experimenteren, dan moet u dit allereerst zien als een poging om een bepaalde harmonie te verwerven, als een poging om bepaalde sensitiviteit op te voeren.

Het doel is, binnen een kleine groep, een zo harmonisch mogelijk verband te krijgen, waardoor eventueel een contact met de geest mogelijk is.

Om te voorkomen dat tijdens dergelijke contacten misschien ook anderen door zouden komen, van wie mededelingen misleidend zijn, is er een reeks van kenwoorden en namen, en een reeks van gebaren afgesproken. Deze zijn niet medegedeeld aan degenen die in de groepen werken, om geen suggestieve beïnvloedingen te geven. Toch zijn deze namen bekend en ook de gebaren worden bekend gemaakt. Ik meen dat dit voldoende is.

Wanneer u werkt, dan werkt u in de eerste plaats aan u zelf en u wenst daarbij - althans van dit punt gaan wij uit - voor uzelf in zo kort mogelijke tijd een zo groot mogelijke beheersing, een zo groot mogelijke krachtenreserve te verzamelen. Het bereiken hiervan is afhankelijk van voortdurende oefening en daarnaast van een voortdurend ontspannen van het eigen ik. Hoe sterker spanningen zijn, hoe ongunstiger uw contact met de sferen is, hoe meer belemmeringen u op uw weg vindt. De maatstaf bij dit alles dient steeds te blijven: Eigen gevoel van goed en kwaad.

Waar u de les die is uitgesproken reeds hebt kunnen volgen, wil ik u eerst de gelegenheid geven over de lessen tot nog toe gegeven, vragen te stellen. Zo dadelijk zou ik gaarne nog een aanvulling geven op bepaalde punten, die door omstandigheden niet geheel behandeld konden worden.

Zijn er vragen, op het ogenblik te stellen, aangaande procedure enzovoort?

Vraag: Broeder, er zijn zekere leden van de groepen, die gewoon zijn met het planchette te werken. Is daar bezwaar tegen?

Antwoord: Neen, daar is geen bezwaar tegen, maar ook hier geldt hetzelfde: de controle wordt steeds gegeven voor boodschappen van belang, door het daaraan toevoegen van bepaalde namen, het daaraan toevoegen van bepaalde tekens. Dus kunt u rustig werken op elke wijze die u wilt. Het gaat er ons niet om dat u met kruis-en-bord gaat werken, de bedoeling is alleen dat u in kleinere groepen probeert om contact met de geest te krijgen, en dat u in deze kleine groepen begint een zo groot mogelijke harmonie op te bouwen.

Vaak kan voor dergelijke experimenten in een kleine en beperkte kring een veel betere sfeer ontstaan dan bij een experiment waarbij velen aanwezig zijn. U weet dat zelf.

Daar wij niet in de gelegenheid zijn het totaal van onze onderrichtingen en aanwijzingen voortdurend mondeling te geven via een medium, en langs de inspiratieve weg vaak rekening moet worden gehouden met het auditorium en de daarin levende vragen, menen wij op deze wijze een bijzondere aanvulling te kunnen geven.

De wijze van communicatie is van geen belang. Zij kan zelfs een intuïtief opvangen van beelden of gedachten zijn, zij kan bestaan uit helderziende waarnemingen en al wat er bij hoort. Maar voor al deze manifestaties gelden dezelfde kenwoorden en proeven, terwijl verder in vele gevallen een kruiscommunicatie wordt gemaakt, zodat verschillende groepen elkaar kunnen aanvullen of controleren. U begrijpt dat het ontwikkelen hiervan enige tijd zal vergen. Wanneer u

dus begonnen bent met zekere experimenten, dan zou ik u willen raden om u, vóór het begin daarvan, sterk in te

stellen op onze groep, en daarbij natuurlijk ook in de eerste plaats op het Hogere wat u erkent, het Goddelijke. De aanwijzingen daarvoor zijn, meen ik, gegeven.

U weet het dus : Zoveel mogelijk het reinigen van het vertrek, niet in een steeds gesloten vertrek deze communicaties trachten te zoeken, een vertrek waar licht en lucht toegang hebben. Dan verder, dus niet onmiddellijk beginnen, eerst een ogenblik trachten de juiste harmonie te verkrijgen, al is dit door onderling te spreken over dingen die u interesseren, onderling te mediteren, enz. Alle middelen die daartoe voeren zijn aanvaardbaar, het kan dus zijn het luisteren naar muziek, het beschouwen van bepaalde beelden, voorstellingen, enz. Ieder kan dat voor zich uitmaken, elke groep.

Belangrijk is echter dat uw sensitiviteit aanmerkelijk wordt opgevoerd. Ik heb daarover zo dadelijk nog meer te zeggen en zou gaarne eerst willen zien of u nog bepaalde vragen hebt.

Hebt u goed begrepen dat hier niets voor u door de geest wordt gedaan, maar alleen door de geest met u wordt gewerkt, dat dit van u zelf moet uitgaan en niet van anderen? Dit is een heel belangrijk punt. U zult misschien geneigd zijn te denken dat de geest het wel doet. De geest helpt u, maar u moet beginnen.

Wanneer u begint om bepaalde proeven te nemen, dan is daarvoor iemand nodig die voldoende sensitief is, maar wanneer een tijd lang getraind, geoefend is, dan kunnen praktisch allen van zo'n groep op den duur sensitief worden.

Het kan mogelijk zijn dat in één groep verschillende mensen dus een verschillende capaciteit hebben. U noemde planchette, een ander is waarnemer, een derde schrijft, dus direct uit de hand, automatisch schrijft, een vierde is geschikt voor kruis-en-bord. Dan wisselt u rustig deze methoden af. Het gaat er niet om dat een bepaalde methode wordt gevolgd, het gaat er om dat resultaten worden behaald. Mag ik aannemen dat dit alles voor u duidelijk is nu?

MAGISCHE WERELD EN HARMONIE

Dan zou ik graag een stukje les met u gaan inhalen. Allereerst deze kwestie van magische wereld en harmonie. Het zal u duidelijk zijn geworden, meen ik, ondanks storing en spanning, dat elke mens in zich slechts een bepaalde reeks van harmonieën kan verwekken. Niet elke mens kan dus met elke geest of met alle grootmachten in contact komen. Uw eigen innerlijke afstemming is daarvoor bepalend. Is het duidelijk?

Wanneer uw eigen innerlijke afstemming juist is, dan betekent dit dat u een contact hebt naar het Goddelijke en via het Goddelijke, in het begin, naar voor u nog onbekende krachten. Deze krachten nemen meer en meer vorm aan en worden langzaam maar zeker voor u een soort bekende. Degenen die experimenteren met kruis-en-bord, of met planchette of zo, zullen ongetwijfeld ook wel meegemaakt hebben dat er een controle is, die zij langzaam maar zeker leren kennen. Dat zij eigenlijk zo iemand beschouwen als iets wat ze helemaal als een vriend zien, iemand die ze zo zouden herkennen wanneer zij hem op straat zouden ontmoeten. Op deze wijze leert men tot een zekere gemeenzaamheid te komen, niet alleen dus met het Goddelijke of met eenvoudige geesten, zoals bijvoorbeeld ik, maar ook met geesten, entiteiten en krachten die op een veel hoger plan staan. Bij al uw experimenten moet u uitgaan van een zoeken naar het Goddelijke. Wanneer u ontdekt dat een bepaalde kracht zich manifesteert, zult u aan de hand van deze manifestaties, die kracht - aangenomen dat zij goed is dus - voortdurend weer zoeken, die met u harmonisch is.

Er ontstaat zo niet alleen een persoonlijke leiding, waardoor uw eigen ontwikkeling sterk wordt bevorderd, maar er ontstaat daarnaast - en dit is toch ook wel belangrijk - de mogelijkheid voor u zelf om te selecteren, wanneer u bepaalde krachten of capaciteiten wilt gebruiken. Heeft u mij zover gevolgd? Dan zal ik enige voorbeelden geven.

Wanneer u wijsheid nodig hebt, dan is het niet verstandig om u op een kracht van liefde te richten. Wijsheid en liefde hebben wel veel gemeen - daarom kunnen zij ook in een zelfde harmonische reeks voorkomen - maar zij verschillen zeer sterk van benadering en inhoud.

Wijsheid betekent eerder het doorgronden van de dingen dan het aanvaarden daarvan, het liefhebben daarvan. Wanneer u wijsheid nodig hebt bijvoorbeeld om een medemens te helpen, of inzicht te krijgen, zelfs in uw eigen zaken, dan zult u zich dus moeten richten tot een kracht, die u associeert met wijsheid en die door

herhaalde manifestaties getoond heeft een wijze te zijn.

Zoekt u weten, dan zult u in de eerste plaats u richten tot een entiteit die u zich, althans enigszins, kunt voorstellen, maar die getoond heeft alle logische processen te volgen, die ook voor u aanvaardbaar zijn. U zoekt dan iemand met kennis en met logica. Zo kan voor elk aspect dus van hetgeen wij zoeken op de duur een andere entiteit worden aangeroepen. Het proces dat zich hierbij afspeelt in de mens, is als volgt:

Wij hebben in onszelf vele voertuigen, elk van deze voertuigen behoort tot een zekere sfeer. Niet in elke sfeer zijn wij harmonisch met dezelfde elementen. Het kan zijn dat wij bijvoorbeeld in een zuivere lichtsfeer harmonisch zijn met de liefde, terwijl wij daarentegen in een kleurensfeer meer met kennis in contact komen, en wijsheid vinden op een meer vormkennend niveau. Wanneer wij ons richten tot hetgeen wij behoeven, zullen wij een deel van eigen geest in het bijzonder activeren. Is het duidelijk en te volgen? Is het moeilijk? U moet er over nadenken?

Een vergelijking: U heeft 24 vervoermiddelen ter beschikking, daaronder zijn rolschaatsen, een velocipède, een automobiel, een motorvoertuig, een bromfiets, een trein, een vliegtuig, een raket, enzovoort.

Naar gelang uw bestemming zult u een voertuig kiezen. Naar gelang uw bestemming en uw doel in geestelijk streven of werken, of uw behoefte daarin, zult u dat deel van uw wezen als voertuig gebruiken dat u de beste resultaten garandeert. U hoeft daarvoor nog niet te weten welk deel van uw ik dit in het bijzonder is.

De voorstelling van entiteiten, die u eenmaal kent, maakt het mogelijk om zonder speciale concentratie of voorkennis alle bewustzijn van uw wezen, via een bepaald deel van eigen voertuigen, te uiten, dus ook in een bepaalde sfeer van de kringloop waarin u gevangen bent. Is dit duidelijk?

Vraag: Hoe kan ik die entiteit selecteren die ik nodig heb, Broeder?

Antwoord: Daarvoor hebben wij hier dus deze contacten in de eerste plaats willen opzetten, om dus de mens verstandiger te maken en een direct contact te geven met de geest.

Wanneer u regelmatig met bepaalde entiteiten contact hebt, voelt u zich daarmee harmonisch, bijvoorbeeld u voelt zich harmonisch met mij - mag ik dit voorbeeld nemen? Nu is mijn specialiteit "Iering", dus een bepaalde vorm van kennis, plus wijsheid die ligt op esoterisch terrein. Wanneer u nu een probleem hebt dat in deze richting ligt, concentreert u zich dan op mijn persoonlijkheid, zoals u zich mij voorstelt. U doet dit zo intens mogelijk. Wanneer u nu een contactmogelijkheid hebt: Planchette, kruis-en-bord, ja, of onverschillig wat, dan kunt u verwachten dat ik, of, als ik dat persoonlijk niet kan doen iemand die met mij volkomen harmonisch is, reageer. In feite heeft u contact met mij, maar dat contact ligt dan niet vanuit de geest direct naar de stof, maar via uw innerlijk.

Wanneer u een tijd lang gewerkt hebt met hulpmiddelen, dan zult u ook ontdekken dat het vaak voldoende is u te concentreren, even de ogen te sluiten en u te ontspannen, om in uzelf de kracht te beleven die u nodig hebt, en het antwoord krijgen. Met ander woorden, u heeft dan een soort innerlijk telefonisch contact, met mij bijvoorbeeld. Dit berust op de harmonie, maar ook op de behoefte.

Want nu komt u naar mij en u zegt: "Broeder, ik heb kracht nodig, lichamelijke kracht". Dan moet ik zeggen: "Dit is niet mijn terrein. Ik kan u wel iets geven, maar er is een ander die u meer kan geven." Dan breng ik u misschien met die ander in contact. Maar wanneer u weet wie dit is, moet u mij niet meer storen, dan moet u naar die ander gaan.

Ik kan u echter alleen in directe contacten brengen voor alles wat in mijn sferen of daaronder ligt. Door vanuit het Goddelijke te gaan, kunt u met alle sferen in contact zijn. Daarom de raad om uit te gaan van het Goddelijke. De manifestaties op zich zelf hebben dus een zekere zin.

Om een ietwat ondeugend voorbeeld te geven: U weet, u gaat debatteren, u bent bang dat men u monddood maakt, nietwaar, de woorden terugstopt in de keel. Nu denkt u "Ik moet iemand hebben". U herinnert zich iemand die zeer spitsvondig kan zijn, bijvoorbeeld onze vriend Henri. U stelt zich in op Henri, en u krijgt van hem de juiste impulsen, u geeft dezelfde flap-dwaze en toch

wijze antwoorden die hij geeft. Het gevolg is dat de ander zijn eigen woorden moet inhouden in plaats van u de uwe. Is dit voorbeeld nu duidelijk?

U kunt daarmee dus al beginnen met entiteiten die u kent, zover u in hen een bepaalde werking heeft herkend en zover zij met u harmonisch zijn. Is uw vraag daarmee voldoende beantwoord?

Vraag: U zei daarnet: "U kunt zich instellen bijvoorbeeld op Broeder Henri". Wij kennen dus zijn naam. Zouden we dan misschien mogen vragen hoe uw naam is?

Antwoord: Noemt u mij maar Goeroe (leraar), dit is mijn werk. Maar als u aan mij denkt en u heeft een kenwoord nodig, denkt u dan Goeroe. Zoveel Goeroes kent u toch niet.

Denk u bijvoorbeeld in, iemand die wat rondborstig is, nietwaar, soms zelfs aamborstig, dan denkt u aan de Kapitein. Kapitein is niet zijn naam, het is maar iets wat geassocieerd wordt met hem. Wanneer u wilt geeft u zelf een naam, maar kies een eenvoudige, anders dan verstrikt u zichzelf daarin. Dat is lastig.

U neemt een entiteit, u geeft aan die entiteit gewoon een naam voor u zelf, of een omschrijving. Wanneer dit kenwoord voldoende is om u een voorstelling te geven van een bepaalde spreker, van de Orde bijvoorbeeld of een andere entiteit, een andere kracht, dan kunt u door het visualiseren als het ware van die figuur en al wat u daar van weet, u daar op concentreren. U heeft dus geen namen nodig. Een groot voordeel in de geest, u heeft geen telefoonboek nodig als u iemand wilt oproepen, alleen een elkaar kennen. Zelfs een beperkt kennen kan soms al tot contact voeren. Is het nu duidelijk? Nog meer?

Vraag: U zei: "Mij visualiseren". Dat mag dus een beeld zijn dat wij voor ons zelf scheppen?

Antwoord: Natuurlijk. Ik hoop alleen dat u mij niet te lelijk maakt. Dit is kwestie van symbolen. Ik zal u dadelijk iets over symbolen vertellen. Dit is ook nuttig voor u.

Nu gaan wij even verder. U moet goed begrijpen dat, zodra wij in het rijk komen waarin de geestelijke kracht en de magie werkzaam zijn, stoffelijke rede, stoffelijke wetten niets te zeggen hebben. Zij houden daar op te bestaan. Wat overblijft is alleen de wet die wij in ons zelf dragen. Deze wet is ons wezen, ons contact met het Hogere. Deze wet zegt ons: Hier mogen wij gaan op deze weg, en gene weg is ons verboden. Maar elke weg die wij innerlijk voelen te mogen en te kunnen gaan, is binnen het bereik van de magie en esoterie aanvaardbaar. Daarom wil ik u de raad geven, wanneer u zich hier mee bezighoudt, begin voor u zelf na te gaan wat eigenlijk de wetten zijn waarin u vast gelooft, die u nimmer zou willen overtreden. Vraag u zelf daarbij niet af hoe u zou willen dat anderen zich gedragen, want dat is veelal ook bepaald door uw eigen gemak en voordeel, zelfs wanneer u dat niet beseft. Vraag u af wat u voor u zelf werkelijk meent dat goed is. Houdt u aan deze positieve zijde en u komt tot de beste resultaten.

Daarnaast is het natuurlijk nodig dat wij leren onszelf voortdurend meer vrij te maken in de geest. De eenvoudigste methode daarvoor is uittreding. Uittreding, dat moet u goed begrijpen, is iets wat praktisch elke mens doet. Wanneer een mens 30 dagen niet kan dromen, waaronder uittredingen vallen, wordt die mens ziek. Wanneer hij dan nog niet terug kan komen tot deze vorm van innerlijke beleving, dan ontbreken hem zeer vele krachten en vervalt hij. Hij deterioreert, hij wordt vroeg oud, enzovoort. Misschien zou de westerling daarvan een slagzin willen maken: "Droom u gezond".

Maar uittreden is precies hetzelfde eigenlijk. U treedt uit gedurende de nacht, ook wanneer u zich dat niet herinnert. Wanneer wij in de geest een bepaald doel weten vast te leggen, zal dat mede de geaardheid van de uittreding bepalen, of wij daarvan een herinnering hebben of niet. Kunt u mij begrijpen? Het is niet belangrijk wat in de stof wordt vastgelegd, daar ligt veel nutteloos in. Het is belangrijk wat innerlijk beleefd wordt, en nu geef ik u weer een voorbeeld.

Wanneer u uzelf machteloos voelt, of wanneer u denkt dat u niet voort kunt gaan, dan begint u zich te concentreren op een wereld, die u zich weer voor mag stellen zoals u wilt, waarin u die kracht wel bezit, waarin u geluk bezit, waarin u wijsheid bezit, een wenswereld, een droomwereld, dat mag rustig zijn. Dagdroom echter niet te lang over wat u dan allemaal zou doen. Stel de condities van wat u zou willen zijn, niet wat u zou willen doen, dan scheidt u voor uzelf een voorkeur in de geest. Deze geest zal daardoor, bij haar uittredingen, geneigd zijn om zoveel mogelijk zich naar gebieden te begeven, waarin ze het verlangde werkelijk verwerven kan.

Dit is weer een kwestie van harmonie. Door de behoefte in de stof ontstaat een afstemming van

de geest, meestal in de lagere voertuigen eerst, later pas in de hogere, en zal daardoor naar haar vermogen trachten die harmonie te vinden op haar eigen niveau. Vanuit dit eigen niveau verzamelt zij weten en krachten en vermogens en projecteert die naar de stof. Is dit duidelijk? Verwacht niet dat u zich dat onmiddellijk realiseert. Over het algemeen is een periode van 3, 4 à 5 maanden van op deze manier werken noodzakelijk, voor wij komen tot de werkelijke symbooldroom, de symboolbeleving, waarin wij dan langzaam maar zeker leren beseffen wat wij nu in feite hebben doorgemaakt, wat wij in feite verworven hebben. Maar of wij stoffelijk bewust zijn daarvan of niet,

de verworven capaciteiten staan ons reeds onmiddellijk ter beschikking. Een vergelijking: Als u op uw bankrekening 100.000 franken stort, dan hebt u 100.000 franken, ook wanneer uw zakken leeg zijn. Misschien zult u in het begin veel cheques uit moeten schrijven, later komt het ogenblik dat u voortdurend van de bank haalt wat u nodig hebt. Is deze vergelijking zuiver genoeg?

Dan wil ik er u nog op wijzen dat wij er verstandig aan doen ons ook voortdurend bezig te houden met wat men noemt het scheppen van sferen, van stemmingen. Men kan vaak alleen door het uitstralen van een sfeer een totale mentaliteit veranderen, men kan zijn omgeving sterk beïnvloeden. Men kan dit ook op een zodanige wijze doen dat de geest zich gemakkelijker openbaart.

Ik wil u een voorbeeld geven. In een zitting, die u gisteren hebt gehad, schijnen spanningen te zijn geweest. Oorspronkelijk kwamen deze spanningen van één groep, maar werden versterkt door onrust bij andere. Onrust plus spanningen bemoeilijkten het werken en maakten het zeer moeilijk voor de sprekers om werkelijk vat te krijgen op u allen. Daardoor kon minder direct worden doorgegeven, zeker ook aan geestelijke krachten en inhoud, dan normaal. Op het ogenblik echter dat beide groepen een ogenblik hun strijd vergaten, ongeacht de reden, werd een overwicht geschapen en kwam een ogenblik van sfeer tot stand. Naar mij een van mijn vrienden meedeelde, was dat onder meer gedurende een deel van het schone woord, namelijk het onderwerp "student". Dit scheen een algemene voldoening te wekken, waardoor een ogenblik de juiste harmonie en sfeer ontstond.

Tracht voor u zelf de methode te vinden om een zo juist mogelijke sfeer rond u te veroorzaken. Gebruik daarvoor alle middelen die voor u juist zijn. Bent u iemand die graag hardop bidt, dat een buitengewoon mooi iets vindt, dan bidt u of dan zingt u. Leert u later om klanken beter te beheersen, om juister te werken met de meer magische vormen, dan zou ik u zelfs willen aanraden om voor het vormen van sfeer, vooral voor bijzondere doeleinden, kleine en grote bijeenkomsten, een incantatie te gebruiken. Over incantaties is in deze groep reeds meer gezegd. Is het noodzakelijk dat ik deze verder omschrijf?

Antwoord toehoorders: Neen.

Dan wil ik u verder wijzen, in verband met de incantatie, op het volgende. Wanneer wij een ontspannend effect willen hebben, dan zal onze incantatie een aflopende sterkte vertonen en zij zal gelijktijdig in haar fluctuaties naar beneden gaan. Zij wordt trager. Misschien beter een voorbeeld:

"In de Naam van den Allerhoogsten zijn wij tezamen en zoeken het Licht."

Een zeer simpele zin, die echter op zich zeer werkzaam kan zijn. Nu kan ik die ook dwingend maken. Dan verandert het ritme en ook de wijze waarop ik de klankverhouding schep. Dat zijn positieve krachten. Hier wek je een spanning op die, naar ik meen, voor velen van u, zelfs met deze eenvoudige zin, al kenbaar wordt.

Altijd zal dus elke incantatie aangepast moeten zijn, in de wijze waarop u ze zegt, aan uw doel. Daarbij gebruik ik nu op het ogenblik een tamelijk luide zeggingswijze, maar een langzaam of zacht gesproken incantatie kan dezelfde werking hebben.

Wanneer u begint met het gebruik hiervan, alleen voor het scheppen van sfeer, is het voldoende om eenvoudige zinnen te bouwen, gebaseerd alleen dus op de begrippen die u kent, plus datgene wat u wilt bereiken. Komt u later verder, dan zult u waarschijnlijk ook godennamen of magische namen gaan gebruiken. Dan gaat u bijvoorbeeld spreken, nietwaar: "O, Otheyos". Dan krijgt u ook al weer een bijzondere klank en zo gaat het voort.

Ik wil u niet aanmoedigen om nu elke dag en voortdurend incantaties te prevelen, maar wanneer u bijeenkomt in kleine groepen en u heeft een nauw omschreven doel, dus niet alleen oefening,

is het misschien goed om, naast het gebruik van de juiste reukwerken, ook eens een keer een incantatie aan het begin te gebruiken, en te eindigen met een incantatie die rust geeft, dus ter ontspanning. Maak uw experimenten nooit te lang. Een kruis-en-bordexperiment mag in doorsnee niet langer dan 35, hoogstens 40, minuten worden voortgezet. Daarna dient een minstens zo lange pauze ingelegd te worden. Heeft men meerdere mogelijkheden van contact, dan is het zelfs verstandiger om na rond 20 minuten van de ene wijze van contact op de andere over te schakelen, met een tussenpauze van ongeveer 5 minuten. Wat niet betekent dat u iemand het woord moet ontnemen, wanneer hij zich natuurlijk toevallig juist bedient van het communicatiemiddel, maar voor oefening is dit ook wel een goede indicatie. Is dit alles duidelijk geworden? Heeft u vragen hierover?

SYMBOLLEN EN HUN WAARDE

Dan wil ik proberen u iets te vertellen over symbolen en hun waarde.

Wanneer u, mijn waarde vrienden, op een gegeven ogenblik een noodzakelijke behoefte gevoeld en u ziet twee letters: "W.C." dan zijn die voor u een volledige voorstelling en aanduiding, een richtingaanwijzer. Wanneer iemand R.K. achter zijn naam zet, voor het geloof, dan weet u precies wat voor geloof hij beoefent. De mens gebruikt voor zich zelf reeds een kortschrift.

Waar het nu echter niet mogelijk is om altijd in letters te denken of te spreken, zal men in vele gevallen daarvoor een eenvoudige tekening gebruiken. Wij kunnen ons dus voorstellen dat, bijvoorbeeld een telefoon, een benzinepomp, een ander iets, door een symbool wordt weergegeven, zoals op uw verkeersborden.

U zult begrijpen dat het mogelijk is aan een bepaalde voorstelling een grote reeks van begrippen te verbinden. De symbolen die u ook later, naar ik hoop, zult leren gebruiken, evenals symbolische handelingen, waarmee u ook wel kennis zult maken op de duur, zijn alle niets anders dan een dergelijk kortschrift, een beeldschrift dat dus voor ieder verstaanbaar is, dat in elke sfeer en in uw eigen wereld gelijke betekenis heeft.

Nu kan ik natuurlijk een bepaald symbool nemen. Ik neem een naam: Arpyton. Arpyton heeft een vaste betekenis, het is een persoonlijkheidsomschrijving, maar bovendien een kracht. Wanneer ik Arpyton neerschrijf en het heeft voor mij de betekenis van een bepaalde kracht of figuur, associeer ik dit met een voorstelling. Die voorstelling geldt in alle sferen gelijk. Dan kan ik alleen krachtens dit symbool als het ware bepaalde werkingen van uit Arpyton of door Arpyton oproepen.

Hetzelfde geldt wanneer ik begrippen gebruik als Messiah, Tetragrammaton, of anders gezegd Ariël, Nathaël, Asraël. Elk van deze namen is gebonden aan een voorstelling.

Bij het gebruik van symbolen probeer ik een kosmische verhouding weer te geven. Wanneer ik bijvoorbeeld Melachtaton boven plaats, daartussen een pijl, daaronder Arpyton, dan heb ik een tegenstelling geschapen. Ik schep een strijdwaarde, deze kan nooit goed zijn. Nu teken ik een driehoek en daar zet ik dan bijvoorbeeld Melachtaton, Arpyton en Ariël in - het zijn er maar een paar - dan heb ik een driehoek geschapen. Ik heb een wereldbegrenzing geschapen, drie aspecten of dimensies. Al wat ik wil bereiken staat direct in verband met al wat door die drie dimensies wordt bepaald. Ik geef als het ware kosmische maten weer, die in mijn wereld evengoed gelden als in de uwe. Kunt u dit volgen?

Antwoord toehoorders: Neen.

Het is heel eenvoudig. Wanneer u op een gegeven ogenblik twee krachten hebt en u stelt die tegenover elkaar, wat gebeurt er dan? Hun beweging, hun werking is voor u tegen gericht, met als gevolg een botsing. Helaas ik heb geen drie handen, ik kan het niet uitbeelden, maar u zit daar tussen, u krijgt een klap. Nu neem ik er drie, ik zit daar zelf middenin. Ik onderga de werking van A, van B en van C. Hun krachten kunnen in mij samenvloeien. Alle resultaten en werkingen, die uit dit samenvloeien van die drie krachten voortkomen, zijn voor mij te verwerken.

Maar nu kun je natuurlijk verder gaan. Stel bijvoorbeeld dat ik een beeld moet maken van een huisvrouw. Die huisvrouw kan zitten, lezen, slapen, vegen, koken, kleren naaien. Zij kan van alles doen. Toch kan dat dezelfde huisvrouw zijn. Wanneer ik een bepaalde kracht ken, en ik weet

welke functies zij kan uitoefenen, kan ik elk van die functies apart weergeven, bijvoorbeeld door een zetel wanneer zij zit, een boek wanneer zij leest, een naald wanneer zij handwerkt of naait, een borstel wanneer zij veegt. Zolang dit zo wordt gedaan dat de voorstelling geassocieerd blijft met die huisvrouw, heb ik dus niet alleen de huisvrouw zelf, maar een bepaalde functie, een bepaald moment.

Stel u nu voor dat ik dit doe voor een grotere of hemelse kracht. Ik ken deze kracht, dat moet ik vooropstellen, ik kan nooit werken met iets dat ik niet ken. Wanneer ik een naam ken, dan heb ik daarmee een persoonlijkheidsbeeld, vandaar dat men zegt dat namen krachten zijn. Ik ken de naam, maar nu ga ik deze naam uitbeelden in een bepaalde functie. Ik heb te maken bijvoorbeeld met de eerste Genius van Mars. Deze Genius wil ik strijdvaardig zien, en wel als eerstop tredende kracht. Dan kies ik dat teken wat strijdvaardigheid uitbeeldt, en wel op het eerste plan, of wel in het

eerste deel van de tekens. Men neemt normalerwijze aan dat het op een driehoeksverhouding gebaseerd is. Ik heb dus ook een tweede en een derde mogelijkheid. Ik kan deze kracht bijvoorbeeld omschrijven door een soort huisje, zoals kinderen tekenen, een driehoek waaronder een vierkant. Dan heb ik daarmee deze kracht voorgesteld als mij beschermend vanuit het Hogere, in een beslotenheid die mij tegen gericht is, die mij mogelijk zou kunnen aanvallen. Maar ik kan diezelfde kracht ook voorstellen als een soort tafeltje, degene die mij helpt ontvangen, omdat ik zelf nog niet alles dragen kan.

Op deze wijze ontstaat dus een bepaalde symboliek.

Het gebruik van die symbolen vergt in de eerste plaats leren, leren begrijpen. Er zijn voor praktisch alle grootmachten bepaalde tekens. Bijvoorbeeld wanneer ik Krishna wil uitbeelden, dan kan ik dit doen alleen door een fluit te tekenen, want hij is de dansende herdersgod. Maar ik kan hem ook een staf, een machtstaf in de hand geven, en in bijzondere gevallen kan ik zelfs ook voor Krishna een staf met werpschijf afbeelden in diens wapen, een soort stalen schijf op een stokje dat men wegslingert naar de vijand toe. Dan heb ik daardoor mijn eigen contact met deze kracht bepaald.

Komt u in India, dan zult u zien dat van bepaalde goden misschien tienduizend verschillende voorstellingen zijn. Elke voorstelling geeft een aspect weer dat in die god bestaat. Zo kan ik door het beschouwen van het aspect voor mijzelf die god bouwen, een contact waardoor ik in hem opga als het ware, in dit aspect. Een slapende Boeddha zal ik beschouwen wanneer het voor mij gaat om rust, wanneer ik in mij de vrede wil kennen. Een beschouwende Boeddha, mediterend op de Lotus, bezie ik hoofdzakelijk wanneer ik in mij zelf door wil dringen. En zo met alle goden.

Dit systeem kunt u gebruiken met zeer eenvoudige tekens, schrifttekens of woordtekens, maar nu is daaraan een eigenaardigheid verbonden. Wanneer een symbool alleen voor mij bekend is, is de werking daarvan veel geringer voor mij, dan wanneer ik bij mijn streven als het ware gesteund wordt door allen die gelijke symbolen kennen. Is het duidelijk?

Wanneer u denkt aan een kruis als symbool, dan is daar de hele Christelijke wereld, het kruis wordt als het ware in u, door hun denken, aanvaarden en geloof, een stuwung.

Wanneer ik werk met magie en ik maak een magisch teken, dan behoeft dat teken niets bijzonders te zijn. U zult misschien lachen wanneer u het ziet. Toch is dat teken heilig en heeft werking. Ik zal er u een laten zien, een heel eenvoudige. Dit simpele teken geeft aan: De twee slangen van kracht die in de mens leven, waar zij contact vormen met het hogere. Wanneer een priester bijvoorbeeld dit gebaar maakt, wordt hij gedragen door allen die deze voorstelling kennen.

Denkt maar eens aan de doktersstaf, als voorstelling. Wanneer ik dus deze voorstelling zou neerschrijven ergens, dan zal eenieder die ze beschouwt en haar herkent, gesteund worden door allen die haar kennen. Streeft hij bijvoorbeeld naar het wekken van het slangenvuur in zichzelf, zal hij dit slangenvuur eenvoudiger en sterker kunnen wekken dan dit anders het geval is.

Nu kunnen wij natuurlijk zeggen, ja, wij gaan nu alles leren wat samenhangt met symboliek, maar is dat redelijk? U kunt links kijken, u kunt rechts kijken en toch zegt het niets. Er zijn bepaalde krachten waarvan u denkt, daarmee ben ik harmonisch. Er zijn bepaalde krachten die een grote rol spelen in uw wereld. Juist deze krachten hebben ook hun symbolen, hun werkingen, hun associaties. Werkingen, symbolen en associaties, die samen horen bij een wereldgeloof, u zult denken, dat vele eeuwen bestaat.

Wanneer dat het geval is, kunnen wij door de persoonlijke keuze een werking krijgen van zegening, van uitstraling. Wij kunnen alles verkrijgen wat wij willen, alleen door ons in te stellen op het symbool. Het symbool is een teken van machten die alle werelden verbinden.

Wanneer u op aarde komt tot symboolhandeling, dan is dat erg moeilijk. Er zijn mensen die als symbool een kruisje maken. Er zijn mensen die andere symbolen gebruiken. Wanneer zo'n symbool voor u bruikbaar is, wanneer het zin heeft, dan kunt u dat hanteren en gesteund zijn door de anderen die het gebruiken, ongeacht uw doel, mits de harmonie tussen u en de kracht wordt aangeduid door het symbool. Wanneer u een handeling verricht die in de wereld nuttig is, en die bijvoorbeeld, laat ons zeggen, uitbeeldt de band met de natuur, vruchtbaarheid, zaaien enzovoort, dan kunt u gewoon een klein hoopje aarde nemen en daarin symbolisch één pitje uit een appel zetten, dan heeft u het zaaien gesymboliseerd, dan wordt u gedragen door alle zaaiers van de wereld. U heeft daardoor een contact gekregen met bepaalde natuurkrachten, wat u zonder dat nooit zou verkrijgen.

Symboolhandeling is niet belangrijk om zich zelf, maar altijd om datgene wat zij aan krachten uit het

gemeenschappelijk bewustzijn van de mensheid in ons centreert en het vergrote vermogen dat zij ons daardoor geeft. Heeft u vragen? Er is misschien nog veel over te praten onderling.

Vraag: Welk is de kennis van symbolen en de betekenis daarvan?

Antwoord: De kennis van symbolen en de betekenis daarvan zal ook wel behandeld worden te zijner tijd. Maar wilt u eenvoudige symbolen hebben?

Antwoord toehoorders: Ja.

Neem een eenvoudig symbool als "De kus" als aanvaarding in broederschap. Het kan dus de accolade zijn, het kan dus ook een simpele kus zijn, het kan zelfs alleen een symbool zijn, bijvoorbeeld een kushand, dit is een symboolhandeling.

Wanneer u deze niet ziet als een uiting van bezit of begeren, maar van saamhorigheid, dan zult u daardoor in zekere mate de harmonie uitdrukken, waaraan u behoefte heeft. Maar er zijn veel mensen die op deze wijze een kus zien als een aanvaarden van anderen en daardoor dus het symbool heilig maken. Wanneer u nu een bepaald iets wilt aanvaarden, bijvoorbeeld een boek van wijsheid, is het dan zo dwaas om dat te kussen? Vandaar dat uw priester vaak een bepaald boek kust zogenaamd. Nu is dat tegenwoordig niet zo erg meer, het is een smak in de lucht, maar het gebruik bestaat.

Een ander voorbeeld, u tekent een brief, maar u gelooft in een kosmische verhouding die voor allen gelijk is en die tot uiting komt in de drie-eenheid, Vader, Zoon en Geest. U gebruikt drie punten, een bepaalde orde doet dat ook. U zet onder de handtekening drie punten. Wanneer u dat realiseert op de juiste wijze, zal alleen daardoor aan uw brief als missive als inhoud, maar ook aan u zelf de broederschap kenbaar worden, de kosmische relatie duidelijker worden. Harmonische werkingen worden bevorderd.

U heeft een bepaald beeld, bijvoorbeeld het rad van het leven. U beschouwt dit, u ziet daarin de kringloop van het leven, dan zal elke nog zo grove imitatie van het rad voor u een associatie betekenen met het leven in zijn geheel. U hoeft op de duur niet meer het rad te tekenen, u tekent een cirkel. En u zegt tegen uzelf: "De cirkel op zichzelf is het leven, maar ik moet er bewust van zijn, ik moet de kern ervan kennen, ik moet dus een verlossing vinden". U trekt in de cirkel een kruis. Op deze wijze zijn de symbolen van India onder meer ontstaan. U ziet, het is eenvoudig. Misschien dat u te zijner tijd bepaalde dingen toegankelijk worden gemaakt, of dat u studie maakt van allerhande symbolen, en dan zijn wij gaarne bereid u te helpen om deze beter te interpreteren. Voorlopig houdt u zich maar eerst eens bij de symbolen die u onmiddellijk onder uw bereik hebt.

En nu zal ik u nog één ding leren. Wanneer u behoefte hebt aan een contact met het goddelijke, probeert u eens dit: Teken voor uzelf een zon, dus een cirkel die een stralenkrans uitzendt. Wanneer u met een god contact wilt hebben, dan drukt u dit contact uit door in de cirkel van de zon een symbooltekening te brengen. Wilt u als het ware de aandacht van God op u gericht hebben: teken een oog; wilt u een contact hebben, waardoor uw begrippen naar het goddelijke duidelijker doorkomen: een oor; wilt u een uitdrukking vinden voor iets wat met een getal gesymboliseerd kan worden, dan schrijft u daarin een getal, bijvoorbeeld een 9. Dit symbool is

oud, algemeen bekend, betekent hoge priesterlijke waardigheid: "Heer, ik wil voor U treden". Beschouwing daarvan geeft ondersteuning van allen die dit symbool ooit zo gebruikt en gekend hebben. De meditatie of de beschouwing daarop gebaseerd heeft werking.

Daar ligt een aardig symbool, u kunt het straks bekijken. Dat is namelijk een algemeen geldend symbool. Het is getrokken op een bepaalde godsnaam. Het bestaat uit twee driehoeken en geeft aan: Het vervlochten zijn van hemel en aarde, het verweer tegen het lage. Bij het punt van de duisternis zult u twee wapens aantreffen. U zult verder zien dat bepaalde doorgangen met tekens zijn gevuld. Daarin staat wederom een Godsnaam, nu een andere, een zogenaamd innerlijke Godsnaam met tekens.

Wanneer zo'n zegel wordt gemaakt kan het omringd zijn door een cirkel. In die cirkel kunnen woorden staan, die een bedoeling weergeven, bijvoorbeeld: "Opdat dit huis beveiligd zij tegen alle boze invloeden". Wanneer u het mooi wilt doen schrijft u het in het Latijn Wanneer u geen Latijn kent, schrijft u het in uw eigen taal. Taalfouten hinderen niet, het is de gedachte die telt. Het kan ook zijn dat u in dit contact, deze bescherming van een groot zegel, van een groot-heilige kracht, als het ware contact wilt hebben met bepaalde geesten, dan trekt u een dubbele cirkel en u zet daarin de namen die u hebben wilt. U zoekt daarbij natuurlijk altijd krachten die zoveel mogelijk

harmonisch zijn, of voor elkaar een aanvulling. Dan kunt u in veiligheid door het zegel in contact komen met het Hogere. U moet het maar eens beschouwen.

U zult verder zien, er staan cijfers op, zij hebben alle hun eigen betekenis. Dit is een zeer ingewikkeld symbool, uitleg hierover zou te veel vergen. Maar het beschouwen ervan zal u duidelijk maken dat hierin vele voor u te kennen punten reeds zijn weergegeven, en wanneer u dat begrijpt, dan heeft u al veel geleerd. Bijvoorbeeld een recht zwaard is verdediging; een gekromd zwaard of sabel is aanvallen; een dolk naar de buitenkant van een bepaald pentagram getekend, in feite dus een soort kruisje, waarvan de lange pool naar buiten wijst, betekent verdediging; andersom gesteld, naar binnen toe, betekent het beperking.

Wanneer u zich bezighoudt met die voorstellingen, zult u zien dat u daar zelf zeer veel uit kunt lezen en wanneer het nodig is zullen we gaarne alle symbolen die noodzakelijk zijn voor u uitleggen.

Maar begint u nu maar eenvoudig. Begin gebruik te maken van de u bekende symbolen, de handelingen die voor u een associatie wekken, en die dus niet buiten de wereld staan, maar behoren tot uw wereld of het daarin gangbare. Het kan een gewijde priesterlijke handeling zijn, het kan een eenvoudige handeling zijn. Zodra u ze beseft als symbool, beseft wat voor binding zij in kan houden, zal het totaal van degenen die de handeling kennen, bewust of onbewust, u steunen in uw bereiking. Dat is het belangrijkste punt.

Ik kan mij voorstellen dat velen onder u zeggen: Maar hoe komt het dan dat wij, die toch steeds zo hard streven naar kennis, naar inzicht, zo vaak moeten falen? Daar wil ik u ook nog iets van leren.

U kunt in uw geestelijke arbeid, zowel als uw stoffelijke arbeid, in feite alleen dan volledig slagen wanneer een harmonie aanwezig is. Die harmonie moet bestaan tussen u en de krachten die u gebruikt. Maar ook, bijvoorbeeld bij genezing, tussen u en uw patiënt. Uw patiënt moet innerlijk harmonisch kunnen zijn met de kracht die u geeft. Anders wordt zij steeds minder werkzaam, naarmate de harmonie minder volledig is. Daaruit vloeit voort dat u niet alles kunt doen, maar dat u alleen onder omstandigheden iets kunt doen.

De grote kunst in de komende tijd zal voor u zijn te weten wanneer u iets kunt doen, eerder nog dan wat u kunt doen. Dat "wat", dat komt van zelf, maar het "wanneer" vergeet menigeen. Wanneer u kunt waarnemen, helderziend waarnemen, en u doet dit zonder enige onderbreking, dan is dit voor u slecht en vernietigend. U zult komen in zelfbedrog, u komt in contact met verkeerde krachten. Wanneer u het beheerst doet, en op ogenblikken dat u zelf bent ingesteld op een bepaalde waarde, is diezelfde helderziendheid een zegen.

Wanneer u willekeurig uw krachten uitstraalt naar alle zieken, zonder dat daarbij een leidinggevend principe optreedt, dan is de mogelijkheid zeer groot dat u voor evenveel zieken kwaad als goed doet. In een genezingsgroep bijvoorbeeld wordt dat opgeheven door daar een aantal geestelijke leiders bij te voegen, die de opgewekte krachten op de juiste manier kunnen dirigeren. Maar ook zij zijn afhankelijk van de harmonie die in feite bestaat. En zoals in dit voorbeeld geldt dit overal.

Elke mens kan leren om dingen te doen die wonderen heten. Elke mens kan in zich een vermogen, een kracht, zelfs een onaantastbaarheid verwerven, die ongeloofwaardig lijkt in de ogen van anderen. Maar hij kan deze alleen verwerven krachtens bestaande harmonieën. Alles wat met ons niet harmonisch is kunnen wij door wil en beheersing afwijzen, maar wij kunnen buiten ons slechts contact opnemen daar waar tussen het ik en de andere krachten harmonie bestaat.

Het is de bedoeling dat u, als kleine groepen en op de duur allen als eenlingen, in staat zult zijn zelfstandig te handelen, zelfstandig deze harmonieën en hun mogelijkheden te herkennen en op te bouwen, en door het gebruik van deze harmonische krachten, die in u liggen, voor anderen een inzicht, een redding of een beheersing mogelijk te maken, die zonder dit niet verkregen zou zijn. Ik mag misschien nog iets opmerken over komende tijden? In komende tijden zijn er zeer grote spanningen en zeer grote conflicten, niet misschien zoals u ze zich nu voorstelt, maar zij zullen er zijn. Zolang u in u zelf dus beheerst blijft, bent u degene die een gunstige werking kan veroorzaken. Als ik water heb en vuur, dan kunnen beide afzonderlijk gevaarlijk en dodelijk zijn. Breng ik ze echter zo samen dat stoom ontstaat, en ik heb een vat om ze in te vangen, verrichten zij gezamenlijk arbeid: een stoommachine.

De krachten die op de aarde optreden zijn in feite wel opbouwend, maar zij brengen natuurlijk het ineenvallen van vele oude gedachten en concepten met zich mee en dat is voor velen pijnlijk. Hun kracht zal dan ook vaak gericht worden tegen de vernieuwing, in plaats van gebruikt te worden om een aanpassing aan de vernieuwing - en een juist herleven in de vernieuwing - te brengen. Nu kan een mens, die voldoende begrip heeft voor de ander, daarmee harmonisch is, haast zonder dat deze het beseft, zijn krachten zo wenden, zo afbuigen, dat hij gaat passen in de vernieuwing en daardoor positief wordt. Is dit bereikt, dan zal hij op de duur een taak zoeken daarin. Bij het zoeken van een taak kunt u dan als een verenigende, in zich samenvattende, factor optreden, door diegenen die een gelijke arbeid hebben als het ware aan gelijke mogelijkheid te helpen om gezamenlijk te doen wat de tijd vergt.

Daarom wordt in de komende tijd steeds meer de nadruk gelegd op de noodzaak dat u zelfstandig optreedt. Wanneer u voortdurend behoefte hebt aan leiders, aan leiding, enzovoort, en het niet aandurft op eigen geloof, vertrouwen of kracht, een bepaalde ontwikkeling door te maken, aan de hand van wat u geleerd hebt misschien, maar zelfstandig, dan kunt u nooit wat betekenen in deze tijd. Er is geen plaats voor mensen die zeggen: Ja, zeg maar wat ik moet doen en ik zal het doen. Want in de verwarring zal het onmogelijk zijn om precies altijd weer nauwkeurig te horen: Zo moet je het doen en daar moet je gaan. U zult zelf moeten beslissen. Dit kan je alleen doen wanneer je in jezelf put uit een hoge wereld, die door deze stromingen en invloeden van de toekomst niet zo zeer bedreigd wordt, niet zo zeer verstoord wordt. Begrijpt u nu waarom dit alles?

U geeft veel tijd aan deze dingen, maar is het redelijk hieraan veel tijd te geven, wanneer ook niet daaruit baten voortkomen? U moet voor u zelf overtuigd zijn dat de tijd die u besteedt aan deze experimenten, aan het luisteren naar leringen en zo, vrucht dragen.

Wanneer u die overtuiging hebt, dan is dit op het ogenblik belangrijker dan wat ook op de wereld. Dit is een school die u, zoals een kind dat uiteindelijk ook zelf in de wereld moet staan, wil helpen, wil opleiden tot een aanpassing, niet aan een maatschappij, maar aan de komende invloeden, de nu reeds ten dele heersende invloeden zelfs; die u wil leren om te midden van verwarringen, geweld, eenzijdigheid, de juiste weg te kiezen. U kunt dit over 1 à 1½ jaar niet meer inhalen, dan zijn de spanningen zo groot dat u niet meer opnieuw kunt beginnen hiermee, u moet nu beginnen. U bent al een tijd bezig, maar u moet werkelijk beginnen te zeggen: Wat kan ik zelf gaan doen?

Maak geen onderscheid tussen stof en geest daarbij. Dat is volkomen fout voor u. Datgene wat u geestelijk doet, moet u met inzet van uw stoffelijk wezen durven onderstrepen; datgene wat u stoffelijk doet, moet volgens uw geest aanvaardbaar en verantwoord zijn. En nu moet u niet proberen dan uiteindelijk door geestelijke krachten het zo te draaien dat het toch nog net gaat. Een rechtlijnigheid van leven en streven, waarbij geest en stof parallel lopen als het ware, is noodzakelijk.

Dan nog een kleine waarschuwing: Geen zorgen maken! Niet zeggen: Dadelijk gaat de wereld onder. Wanneer u goed werkt, gaat de wereld niet onder. Zeggen: Andere mensen zijn misschien gevaarlijk, ik weet het, maar wanneer ik niet gevaarlijk ben, enigszins voorzichtig, maar nooit

angstig, zullen zij mij nooit iets kunnen doen wat werkelijk kwaad is. Ik ben volledig vrij en gerust in deze dagen.

Probeer uzelf dat bij te brengen. Als een atoombom ontploft, vlakbij, en u bent zeker van uzelf, dan gebeurt er iets waardoor u rustig blijft leven en zelfs anderen kunt helpen. Wanneer u vreest gaat u onder, zelfs wanneer hij ontploft op 15.000 km afstand.

Onthoudt het goed: Angst is het fatale in deze dagen. Daarom moet u elke angst proberen uit te bannen. Erken de feiten, maar laat u niet neerdrukken door de feiten. Draagt u de feiten naar boven tot zij positief worden in uw denken, dat u er goed in kunt zien, en probeer dat goede toe te passen in de wereld. Dat is de wijze om in de tendensen van deze tijd een goede, een positief levende en denkende mens te zijn.

Een moeilijke opgave: Niet bang zijn! Maar vergeet u één ding niet: Een atoombom aan de Noordpool is voor velen niet zo verschrikkelijk als een muis hier in de kamer. Alles is relatief, ook daar. Wij, die in ons licht dragen, lichtkracht kennen, vrezen niet. Muis is onze vriend, atoombom is natuurkracht, die wordt tegengehouden wanneer het noodzakelijk is.

Er is niets dat ons wezen, onze werkelijkheid, kan aantasten zolang wij geestelijk licht zijn. Wij kunnen alleen beter worden, nooit slechter, zolang er geestelijk licht is. Als u steeds, wanneer u weer al dat verschrikkelijke leest in de krant, tegen u zelf zegt: Maar ik ben goed, ik ben licht, mij kan dit alles niet gebeuren, want wat mij overkomt is goed, dan zult u merken dat "goed" soms bitter is als het drankje van de dokter, maar de resultaten zijn verbluffend.

Vraag: Is het toegelaten op u beroep te doen ingeval wij experimenteren? Zult U ons aanhoren?

Antwoord: Voor lering roept u "Goeroe". Als u mij allemaal vraagt, dan verdeel ik mij in stukjes. Wanneer u streeft, is het mij al mijn leven en tijd waard u te helpen goed te streven en dat met elke kracht des lichts.

Wanneer een mens niet alleen voor zich, maar eerlijk en oprecht het licht zoekt, geeft elke lichtende kracht, van de hoogste tot de laagste, zijn hele wezen zonder enige terughoudendheid en presteert het onmogelijke, al weet hij misschien zelf niet hoe God dit mogelijk maakt. Omdat het lichtende in deze tijd belangrijk is en de slag tegen het duister gewonnen gaat worden, juist in deze verwarde tijden van nu, tenminste wat deze wereld betreft.

Dus wees niet bang onbescheiden te zijn, roept u mij. Beter tien keer naar de dokter voor niets, dan één keer met een ernstige ziekte komen te liggen, en te overlijden voor de dokter komt. Beter tienmaal een dwaze vraag stellen en één keer uw behoefte aan wijsheid vervuld zien, dan wanneer wijsheid nodig is niet vragen uit bescheidenheid een fout te maken.

Ik hoop dat u allen uw tijd en uw streven beloond zult zien met een resultaat van innerlijk licht en kracht en als ik daartoe iets bij kan dragen, zal ik zeer dankbaar zijn.
Goedenavond.